

skarpe eller spidse genstande, som er egnede til at blive brugt til legemsbeskadigelse, omfattes af forbuddet. Samtidig foreslås det, at området for forbuddet udvides til – ud over »steder, hvortil der er almindelig adgang« – også at omfatte køretøjer samt skoler, ungdomsklubber, fritidsordninger og lignende, hvor unge typisk færdes.

Endvidere foreslås straffen for ulovlig besiddelse af kniv mv. skærpet.

Herudover indeholder lovforslaget et forslag til en ny affattelse af bemyndigelsesbestemmelserne i våbenlovens § 4, stk. 3, nr. 1 og 2. Den foreslåede ændring indebærer blandt andet, at justitsministeren får hjemmel til at forbyde andre skarpe eller spidse våben, som ikke kan antages at have noget anerkendelsesværdigt formål, uden at der – som hidtil – kræves en lovændring.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med Justitsministeriets kommende forslag til lov om politivirk-somhed, der blandt andet vil indeholde en bestemmelse om visitation mv. på steder, hvor der efter våben-lovgivningen gælder forbud mod at bære eller besidde knive.

2. Forbud mod at bære kniv mv. på offentlige steder

2.1. Gældende ret

Efter våbenlovens § 4, stk. 1, er det forbudt at bære kniv eller dolk på steder, hvortil der er almindelig adgang, medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse; til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbuddet omfatter dog ikke foldeknive med en klinge på højst 7 cm.

Bestemmelsen blev indsat i våbenloven ved lov nr. 861 af 23. december 1987, jf. Folketingstidende 1987-1988, forhandlingerne sp. 2015-2016, 2969-2984, 3837, 4214-4215, tillæg A, sp. 1775-1808, samt tillæg B, sp. 173-186. Det fremgår af bemærkningerne, at formålet med lovforslaget var at skærpe våbenlovgivningen ved blandt andet at indføre betydelige be-grænsninger i adgangen til at bære kniv på offentligt sted, således at det efter lovændringen kun er tilladt at bære kniv på offentligt sted, såfremt der er en særlig, acceptabel grund til det. Efter bestemmelsen er det så-ledes forbudt at gå med kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det er heller ikke tilladt at bære kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lov- ligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lyst- fiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i lovtæk- sten er ikke udtømmende, jf. ordene »eller andet lig- nende anerkendelsesværdigt formål.« Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivi- tet. Dette gælder f.eks. for spejdere og andre, der dyr- ker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situati- oner, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbrin- ges på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.

Med hensyn til beviset for, om bestemmelsen er overtrådt, tages udgangspunkt i den almindelige pro- cessuelle grundsætning, at anklagemyndigheden har bevisbyrden. Det er således ikke tiltalte, der selv skal bevise, at kniven bæres som led i erhverv mv. Noget andet er, at sigtede/tiltalte for at kunne unddrage sig strafansvar i praksis i almindelighed ikke vil kunne nøjes med at hævde, at kniven skal bruges til et af de formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til på- klædning, tid og sted, måden kniven bæres på, kni- vens art mv., der underbygger denne påstand. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv. Det vil f.eks. gælde tilsku- ere til sportsskammer, gæster på værtshuse og personer, der går i byen for at more sig.

Offentligt sted beskrives i loven som »steder, hvor- til der er almindelig adgang«, det vil sige veje, parker og f.eks. jernbanestationer, offentlige befordrings- midler, herunder hyrevogne, forlystelsessteder samt i åbningstiden butikker, butikcentre og offentlige kon- torer. Området svarer til det område, der er omfattet af normalpolitivedtægtens § 3.

Restauranter, diskoteker, værtshuse mv. anses som hovedregel for steder med almindelig adgang.

I det omfang uddannelsessteders områder er frit til- gængelige for offentligheden, vil disse områder være omfattet af forbuddet mod at bære kniv eller dolk i vå- benlovens § 4, stk. 1. Der er normalt ikke almindelig adgang til undervisningslokaler og andre indendørs- områder på uddannelsessteder, ligesom private sko-